

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Moraru,
judecătorii – Nadejda Toma și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, declarat de inculpatul

Gherasimova Marina *Xxxxxxx*, xxxx xx xx
xxxxxxx xxxx, xxxxx xxx xx *XXXXXX*,
xxxxxxxxx x *XXXXXX* xx *Xxx*, xxx *XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2009 - 25.06.2010;

Instanța de apel: 03.08.2010 - 12.01.2011;

Instanța de recurs: 06.07.2011 - 18.10.2011;

Instanța de apel: 14.11.2011 - 20.09.2013;

Instanța de recurs: 10.12.2013 - 08.04.2014;

Instanța de apel: 29.04.2014 - 18.05.2016;

Instanța de recurs: 18.08.2016 - 01.02.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Florești din 25 iunie 2010, Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de răspundere materială pe termen de 5 ani.

Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, pe episoadele privind eliberarea lemnului, înscrierea în listele de plată și însușirea banilor de la Vdovii Petru, Cîșlari Ion și Munteanu Oleg.

S-a dispus încasarea de la Gherasimova Marina în beneficiul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, prejudiciul material în sumă de 103289 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Gherasimova Marina se învinuiește că, activând în funcția de contabilă a Ocolului silvic Cuhurești al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, din interes material, urmărind scopul delapidării averii străine, nu a achitat sumele conform listelor de plată nr. 4, 5 și 6 pe luna decembrie 2004, părților vătămate Cebotari Daria, Cebotari Serghei, Guțu Vladimir, Coban Serafima, iar banii în sumă de 14514 lei i-a însușit, cauzându-le părților vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, activând în calitate de șef al Ocolului silvic Cuhurești a Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, în temeiul Ordinului nr. 88 din 30 septembrie 2003, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i s-au

acordat drepturi și obligațiuni în vederea exercitării acțiunilor administrative, în a cărei obligațiuni de serviciu intra gestionarea lucrărilor silvice în perioada anului 2005, prin delapidare cu folosirea situației de serviciu în rezultatul eliberării lemnului de calitate înaltă întreprinderii SRL „Arboris-Com” și anulării ulterioare a facturilor fiscale pentru nerefectarea lor în evidența contabilă și neefectuarea plăților, a însușit averea Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” în sumă totală de 103289 lei, cauzând daune materiale în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe.

La 12 martie 2005, în baza facturii fiscale seria BN nr. 0436883 din 12 martie 2005, întocmită de Gherasimova Marina întreprinderii SRL „Arboris-Com” i-a fost eliberat din Ocolul silvic Cuhurești, lemn de gater/stejar/ calitatea I, II și III în volum de 31,32 m³ în sumă totală de 37410,24 lei. Ulterior, la 16 iunie 2005 Întreprinderii SRL „Arboris-Com” în baza facturii fiscale seria BN nr. 0437406 din 16 iunie 2005, întocmită de Gherasimova Marina i-a fost eliberat din Ocolul silvic Cuhurești lemn de gater/stejar/ calitatea I, II și III în volum de 29,83 m³ în sumă totală de 30972,71 lei.

În continuare, la 12 august 2005 în baza facturii fiscale seria DK nr. 0501728 din 12 august 2005, întocmită de Gherasimova Marina, Întreprinderii SRL „Arboris-Com” i-a fost eliberat din Ocolul silvic Cuhurești lemn de gater/stejar/ calitatea I, II și III în volum de 33,04 m³ în sumă totală de 34907,64 lei.

Astfel, volumul total de lemn livrat Întreprinderii SRL „Arboris-Com”, a constituit 94,19 m³ în sumă totală de 103289 lei, fiind transportat cu mijlocul de transport model „MAN”, n/î CHC 426, care aparținea cu drept de proprietate SA „MIF”.

La fel, Gherasimova Marina a fost învinuită de faptul că, la 12 decembrie 2005 a eliberat lemn de foc conform facturilor fiscale seria DL nr. 0258186 și nr. 0258185 în volum de 60 m³ și respectiv 40 m³ cu valoarea totală inclusiv TVA de 10000 lei.

Tot ea, în perioada anilor 2004-2005, a înscris în lista de plată a salariaților, contrar faptelor reale pe cet. Morgun Oleg cu suma de 14194 lei și cet. Cîșlaru Ion cu suma de 11375 lei, bani pe care i-a însușit.

Tot ea, Gherasimova Marina în luna decembrie 2005 a eliberat conform facturilor seria DL nr. 257820, 0257815, 02578801, 00257813, 0257813, 0257816, 0257823, 0257812, 0257808, 0257807, 0257833 pe numele cet. Cîșlaru Ion, lemn de foc în volum de 105 m³ la preț de 83,33 lei și TVA 20 %, iar banii în sumă de 10600 lei i-a însușit, cauzând Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost contestată cu apel de procuror și de inculpatul Gherasimova Marina care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gherasimova Marina să fie condamnată în baza:

- art. 191 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare;

- art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu

executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de șef al Ocolului silvic Cuhurești, pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că, pe cauză au fost administrate suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în baza normelor incriminate.

La stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 79 alin. (3) Cod penal, or, instanța urma să aplice inculpatului pedeapsă sub limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost condamnat, dar nu o pedeapsă de altă categorie;

- **inculpatul Gherasimova Marina**, casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că sentința primei instanțe este bazată doar pe presupuneri și probe dubioase, care urmau a fi interpretate în favoarea sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în latura penală în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina, a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

În rest sentința a fost menținută.

5. **Inculpatul Gherasimova Marina**, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs deciziile pronunțate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar demonstra cu certitudine vinovăția în săvârșirea infracțiunii în baza căreia a fost condamnat.

Astfel, hotărârile contestate sunt bazate doar pe declarațiile subiective ale unor martori, declarații care urmau a fi apreciate critic de către instanțele de fond.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, menționând că, instanța de apel în motivarea deciziei sale a făcut trimitere la probe, care nu au fost cercetate în ședința de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, probele prezentate și cercetate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părților vătămate Cebotari Serghei, Guțu Vladimir, Coban Serafima și Cebotari Daria, martorului Scripnic Vasile, precum și procesul-verbal nr. 1 din 02 iulie 2012, combat probele aduse de partea acuzării în sprijinul învinuirii în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

8. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel neîntemeiat a pus la baza deciziei de achitare declarațiile martorului Scripnic Vasile care în instanța de apel și-a modificat esențial depozițiile, susținând că în rezultatul acțiunilor lui Gherasimova Marina întreprinderii nu i-a fost cauzat careva prejudiciu material, precum și declarațiile părților vătămate Coban Serafima, Cebotari Daria, Guțu Vladimir și Cebotari Serghei, care l-a fel și-au schimbat poziția.

Instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate în sprijinul acuzării, astfel, nu a luat în considerație declarațiile martorilor Dohotaru Andrei, Galuza Alexandru, Coroianu Serghei, a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Captarenco Tatiana și Pșenicinaia Ludmila și actul de control din 30 noiembrie 2007.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut că, judecând apelul, instanța a apreciat unilateral probele administrate la dosar, dând prioritate acelor probe, care în viziunea acestei instanțe demonstrează nevinovăția lui Gherasimova Marina, în detrimentul celor aduse de procuror.

Astfel, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel a lăsat fără apreciere și nu s-a pronunțat asupra declarațiilor martorului Scripnic Vasile, părților vătămate Coban Serafima, Cebotari Daria, Guțu Vladimir și Cebotari Serghei date în cadrul urmăririi penale și susținute în prima instanță, martorilor Coroianu Serghei, Galuza Alexandru, Dohotaru Andrei, Bîtcă Petru, Captarenco Tatiana și Potoroacă Anatolie, raportului de expertiză nr. 148 din 27 decembrie 2008, actului de control din 30 noiembrie 2007, foii de parcurs seria AS 338929 și actului nr. 93 din 30 iunie 2005, foii de parcurs seria AS 338872 și actului nr. 24 din 12 martie 2005; foii de parcurs seria AS 338954 și actului nr. 340 din 13 august 2005, actelor de verificare, listelor de plată nr. 4, 5 și 6 din 28 decembrie 2004 și dispoziției de plată nr. 38 din 30 decembrie 2004.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherasimova Marina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, în rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat următoarele.

Cu referire la apelul declarat de inculpatul Gherasimova Marina.

Respingând apelul, instanța a indicat că, deși Gherasimova Marina nu a recunoscut vina, probele administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile martorilor Potoroacă Anatolie, Dohotaru Andrei, Captarenco Tatiana, Chiosea Elena, Coroianu Sergiu, Galuza Alexandru, Bîtcă Petru și Pșenicinaia Ludmila; facturile fiscale cu seria BN nr. 0437406, seria BN nr. 0436883, seria DK

nr. 0501728, care confirmă faptul eliberării lemnului și anulării acestora ulterior; raportul de expertiză nr. 148 din 27 noiembrie 2008 a CCCEC (f.d.167-174 vol.I); actul de control din 30 noiembrie 2007 (f.d.30-34 vol.I); foile de parcurs și actele nr. 93 din 30 iunie 2005, nr. 24 din 12 martie 2005, nr. 340 din 13 august 2005, confirmă vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile părților vătămate Cebotari Daria, Guțu Vladimir, Coban Serafima, Cebotari Serghei, depuse în cadrul judecării cauzei în instanța de apel deoarece acestea și-au schimbat declarațiile, indicând că cineva din rude au primit banii sau că nu-și amintesc circumstanțele cauzei și că nu au pretenții față de Gherasimova Marina, fiindcă contravin probelor administrate în cauză.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, din listele de plată nr. 4, 5, 6 rezultă, că lucrătorilor Cebotari Daria, Guțu Vladimir, Coban Serafima, Cebotari Serghei le-a fost calculat salariul, însă ultimii nu au primit bani, deși în dreptul numelor lor este prezentă semnătura, care nu le aparține lor.

Potrivit declarațiilor martorului Captarenco Tatiana - contabilă Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, banii respectivi au fost primiți în gestiune de către Gherasimova Marina.

Din dispoziția de plată rezultă, că Gherasimova Marina a primit în gestiune suma de bani conform listei nr. 6.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță just a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului Gherasimova Marina privind însușirea prin delapidare a bunurilor materiale în sumă de 103289 lei, în rezultatul comercializării lemnului întreprinderii SRL „Arboris-Com”.

Instanța de apel a reținut că, martorul Scripnic Vasile, la acel moment directorul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, în cadrul urmăririi penale și în prima instanță a explicat, că anularea facturilor fiscale se efectua prin intermediul unei comisii special formate, iar facturile care urmau a se discuta la comisie trebuiau să fie vizate de el ca director, însă facturile în cauză nu sunt semnate de el și la comisie nu au fost prezentate pentru a fi soluționată chestiunea privind anularea lor.

Facturile au fost anulate de Gherasimova Marina contrar ordinii stabilite, acțiuni care au adus Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” un prejudiciu material în sumă de 103289 lei.

Ulterior, în instanța de apel martorul Scripnic Vasile și-a schimbat declarațiile, indicând că măsurările masei lemnoase inițial au fost efectuate incorect, în lipsa aparatajului special destinat pentru această procedură.

La fel și reprezentantul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Jeaman Gheorghe, atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță a susținut, că masa lemnoasă se eliberează în baza bonului de livrare, în baza căruia ocolul silvic eliberează factura fiscală și a solicitat încasarea prejudiciului de la inculpat.

Ulterior, în instanța de apel Jeaman Gheorghe a declarat, că deoarece s-a stabilit că nu este prejudiciu pe cauză, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Soroca” nu are careva pretenții față de Gherasimova Marina.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile reprezentantului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Jeaman Gheorghe și ale

martorului Scripnic Vasile, date în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, deoarece au fost depuse în favoarea inculpatului.

Referitor la afirmația invocată de inculpat precum că, cantitatea de lemn indicată în facturile fiscale seria BN nr. 0436883 din 12 martie 2005, seria BN nr. 0437406 din 16 iunie 2005, seria DK nr. 0501728 din 12 august 2005, nu a fost livrată întreprinderii SRL „Arboris-Com” din cauza condițiilor climaterice și din acest motiv facturile în cauză au fost anulate, instanța de apel a indicat că nu poate fi reținută, deoarece contravine celor constatate pe cauză prin probele administrate, precum nu pot fi reținute în favoarea inculpatului nici afirmațiile invocate referitor la procesul-verbal privind lipsa prejudiciului în acțiunile lui Gherasimova Marina.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că, procesul-verbal nr. 1 din 07 iulie 2012 întocmit în privința Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” și cererea de retragere a acțiunii civile (f.d.110-118 vol.VII) nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare, deoarece careva raport sau calcul de verificare lipsește, mai mult, comisia care a verificat chestiunea privind lipsa prejudiciului a fost formată prin ordinul nr. 79-p din 28 mai 2012 de către directorul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Gherasimov Roman, care este fratele inculpatului.

În ce privește conflictul de interese a directorului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Gherasimov Roman, instanța de apel a indicat că, conform ordonanței procurorului în Procuratura Soroca, Parii Ivan, din 04 aprilie 2013 (f.d.163-170 vol.VII) s-a dispus neînceperea urmăririi penale pe caz, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, dar s-a stabilit, că comisia a fost formată de directorul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Gherasimov Roman cu încălcarea prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a) al Legii cu privire la conflictul de interese, ultimul nu a anunțat despre decizia respectivă conducerea Agenției „Moldsilva”, folosind situația de serviciu.

În acțiunile lui Gherasimov Roman s-au constatat elementele contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, însă din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională prevăzute de art. 30 Cod contravențional, acesta nu a fost sancționat.

Instanța de apel a respins argumentele invocate în apelul declarat, referitor la faptul că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, nu a fost demonstrată pe deplin din ansamblul de probe cercetate de instanță care au fost prezentate de partea acuzării, deoarece aceste afirmații se combat prin ansamblul de probe cercetate atât de prima instanță, cât și suplimentar verificate de către instanța de apel, fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Ținând cont de cele enunțate, instanța de apel a considerat că, situația de fapt stabilită prin probele administrate demonstrează că Gherasimova Marina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Cu referire la apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a indicat că, nu poate fi admis argumentul invocat de procuror, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 191 alin. (4) și respectiv în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, deoarece acțiunile prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal se înglobează în art. 191 alin. (5) Cod penal, mai mult, procurorul participant în instanța de apel nu a susținut acest

argument și a solicitat încadrarea acțiunilor lui Gherasimova Marina în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, prima instanță judecând cauza penală a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 16, 79 alin. (3) Cod penal, nu a argumentat aplicarea art. 79 Cod penal, fără a stabili și indica care circumstanțe legate de personalitatea inculpatului se consideră excepționale și oferă posibilitatea de a aplica art. 79 Cod penal, or circumstanțele la care s-a făcut trimitere în sentință sunt circumstanțe atenuante și împrejurări care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de rolul vinovatului, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de contribuirea acestuia la descoperirea infracțiunii, de personalitatea acestuia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

Astfel, instanța de apel, luând în considerație persoana inculpatului Gherasimova Marina, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului se va realiza prin aplicarea în privința acestuia a pedepsei închisorii în limitele sancțiunii minime prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, deoarece sancțiunea art. 191 alin. (5) Cod penal, nu prevede și pedeapsa complementară, iar procurorul deși a solicitat aplicarea pedepsei complementare, nu a motivat solicitarea prin prisma art. 65 Cod penal.

11. Inculpatul Gherasimova Marina, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, învinuirea înaintată inculpatului este neîntemeiată, deoarece acuzarea nu și-a fundamentat poziția pe probe care să demonstreze intențiile ilicite.

Mai mult, atât sentința, cât și decizia instanței de apel din 20 septembrie 2013, demonstrează imperfecțiunea actului justiției penale, fiindcă ambele instanțe fac trimitere la prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

În opinia recurentului, în instanța de apel a fost dovedit faptul că Cebotari Daria, Cebotari Serghei, Guțu Vladimir și Coban Serafima au declarat că nu au careva pretenții față de inculpat, fie nu-și aduc aminte cine a primit banii, fie era vorba de rudele lor, iar falsificarea semnăturilor și însușirea sumei de 14514 lei nu poate fi imputată inculpatului, din moment ce nu sunt probe care demonstrează acest fapt.

Din acest motiv, susține recurentul că, este inadmisibil ca instanța de apel să aprecieze critic acest fapt, fără a-l reține în favoarea inculpatului, fiindcă astfel instanța ar admite încălcarea gravă a prezumției nevinovăției, interpretând arbitrar ceea ce nu demonstrează vinovăția, totodată făcând abstracție de regula „in dubio

pro reo”.

Cu referire la aprecierea critică a instanței de apel a declarațiilor lui Jeaman Gheorghe și Scripnic Vasile, ca fiind depuse în favoarea inculpatului, în scopul eschivării de la pedeapsa penală, indică recurentul că, inițial, a fost solicitată încasarea prejudiciului material de la inculpat, ulterior, în instanța de apel, Jeaman Gheorghe a declarat că, deoarece s-a stabilit lipsa prejudiciului, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Soroca” nu are pretenții față de inculpat, în acest sens, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, Jeaman Gheorghe, a prezentat instanței, cererea administrației Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” prin care a solicitat retragerea cererii inițiale cu privire la acțiunea civilă, respectiv cu renunțarea la calitatea de parte vătămată în acest caz.

La baza cererii a fost pus argumentul precum că, de fapt, prin controlul suplimentar efectuat pe baza învinuirii aduse inculpatului, de către comisia competentă, la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Soroca” nu s-a constatat neajuns de masă lemnoasă indicat în învinuire, iar întreprinderii date, nu i-a fost cauzat prejudiciu material, la cerere fiind anexate în calitate de probe: ordinul de formare a comisiei de verificare a evidenței contabile, a bunurilor materiale în ocoalele silvice, procesele-verbale de atestare a parchetelor, a locurilor de recoltare a produselor accesorii și auxiliare ale pădurii în Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură „Soroca” și procesul-verbal nr. 1 din 02 iulie 2012, prin care comisia, în urma verificării respective, nu a constatat neajuns de masă lemnoasă și respectiv nu a constatat cauzarea unui prejudiciu material indicat inițial în acțiunea civilă.

Mai mult, același fapt a fost confirmat și de către Scripnic Vasile, care fiind audiat în instanța de apel, a declarat că neajunsul de masă lemnoasă pus la baza învinuirii inculpatului, inițial a fost apreciat de comisie, care de fapt, nu dispunea de aparataj de măsurare verificat conform Laboratorului de Standardizare, prin urmare, la verificarea volumului masei lemnoase comisia a folosit dimensiunile cutiei de chibrituri, evident aceste măsurări fiind efectuate cu mari aproximații și nu pot corespunde realității.

Astfel, susține recurentul că, deoarece în rezultatul verificării repetate cu aparataj special destinat pentru măsurare, neajuns al masei lemnoase nu s-a depistat, lipsește prejudiciul material incriminat inculpatului.

Totodată, declarațiile martorului Scripnic Vasile, în calitate de fost director al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, precum și Jeaman Gheorghe, reprezentantul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, recunoscută în calitate de parte civilă, au fost martori ai acuzării, iar faptul că aceștia au expus circumstanțe noi, care demonstrează nevinovăția inculpatului, indică anume că declarațiile lor sunt credibile și urmau a fi apreciate în calitate de probe.

Rezultatele expuse de comisie în procesul-verbal din 30 noiembrie 2007, reținute de instanța de apel, sunt inexacte, având în vedere că sunt fundamentate pe presupuneri, aprecieri subiective, măsurări „la ochi”, dar nu bazate pe cifre, calcule matematice și măsurări exacte, iar procesul-verbal nu este însoțit de materiale destinate măsurărilor, evaluărilor și comparațiilor.

Evidențiază recurentul că, instanța de apel respingând ca probă procesul-verbal nr. 1 din 02 iulie 2012 întocmit în privința Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” și cererea de retragere a acțiunii civile din partea Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, a ignorat faptul că, gradul de

rudenie sau existența conflictului de interese nu afectează adevărul stabilit de către comisia de verificare, fiindcă în ipoteza în care această comisie ar fi fost formată prin ordinul unui terț, care nu ar fi fost rudă a inculpatului, rezultatul verificării ar fi fost același.

Mai mult, la materialele cauzei lipsesc probe care să ateste mărimea prejudiciului material, cu excepția actului din 30 noiembrie 2007, un act defectuos și lipsit de valoare juridică, or, în cadrul judecării cauzei s-a stabilit că mărimea prejudiciului material a fost stabilită de organul de urmărire penală, ulterior fiind comunicată părții civile.

Astfel, instanța de apel a distorsionat și a interpretat greșit faptele, probele și declarațiile martorilor, în defavoarea inculpatului, dând apreciere injustă și neîntemeiată circumstanțelor de fapt, prin ce a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Consideră recurentul că, instanța de apel incorect a reținut ca probe acuzatorii declarațiile inculpatului care nu a recunoscut vina, ale martorului Scripcnic Vasile și reprezentantului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Jeaman Gheorghe, care exclud vina inculpatului în producerea prejudiciului material în sumă de 103289 lei.

Or, prin decizia din 20 septembrie 2013, instanța de apel corect a dispus achitarea inculpatului deoarece acuzarea nu a prezentat probe care să confirme faptele imputate acestuia.

Mai mult, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul inculpatului și casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, prin care Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivând că instanța de apel a făcut trimitere la un șir de probe, care nu au fost cercetate în ședința de judecată în conformitate cu art. 336 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, prin ce a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

În această ordine de idei, rezultă că instanța de apel, în procesul de judecare a cauzei a ignorat abuziv una dintre garanțiile fundamentale ale drepturilor omului, fapt constatat printr-o hotărâre judecătorească, cu efect de lucru judecat.

Consideră că, dreptul inculpatului la un proces echitabil a fost încălcat, or achitarea, apoi condamnarea inculpatului la închisoare, de această data cu înăsprirea măsurii de pedeapsă, pe baza acelorași probe, denotă lipsa imparțialității instanțelor precum și a securității juridice.

12. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia, indicând că, temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, or instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Gherasimova Mariana în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

Astfel, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate

rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Subsidiar a indicat că, în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs menționează că aceste temeiuri la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile înaintate de procuror și de inculpat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. 10 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea ca inadmisibil a apelului declarat de inculpat și admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a reținut constatarea primei instanțe a faptei și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpat, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal, reține că instanța de apel, verificând minuțios

probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Gherasimova Marina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, precum și în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

Mai mult, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că prima instanță, analizând probele administrate, corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Gherasimova Marina încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 191 alin. (5) Cod penal.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, sub aspectul vinovăției, invocând astfel dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor.

În probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare, precum și că, nu au fost date aprecierile necesare declarațiilor reprezentantului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”, Jeaman Gheorghe, părților vătămate Cebotari Daria, Cebotari Serghei, Guțu Vladimir și Coban Serafima, martorului Scripnic Vasile, procesului-verbal nr. 1 din 02 iulie 2012 întocmit în privința Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca” și cererea de retragere a acțiunii civile din partea Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură „Soroca”.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la menținerea condamnării în privința inculpatului Gherasimova Marina în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei.

Ori, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 10. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o

nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor respective.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă.

Referitor la argumentul recurentului privind faptul că, actul din 30 noiembrie 2007, reprezintă un act defectuos și lipsit de valoare juridică, deoarece în cadrul judecării cauzei s-a constatat că mărimea prejudiciului material a fost stabilită de organul de urmărire penală, ulterior fiind comunicat părții civile, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel corect a reținut că actul în cauză a fost întocmit de comisia de control, formată prin ordinul nr. 285-p din 29 noiembrie 2007 de Agenția „Moldsilva”, care deplasându-se pe teren, a apreciat volumul de masă lemnoasă și în special volumul de lemn de lucru recoltat în anul 2005 în Ocolul silvic Cuhurești.

Cu referire la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a menținut sentința primei instanțe în partea constatării vinovăției inculpatului.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Instanța de recurs menționează, că temeiul invocat de recurent - „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost

stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, instanța de apel analizând cumulul de probe administrate la cauza penală corect a constatat intenția directă în acțiunile inculpatului manifestate prin însușirea ilegală a bunurilor unei persoane juridice, ceea ce reprezintă prezența laturii subiective și a laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal.

Cât privește argumentul că prin decizia instanței de apel lui Gherasimova Marina i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CțEDO, Colegiul penal ține să menționeze că motivele invocate sunt declarative, deoarece reieșind din materialele cauzei, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul inculpatului și casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2011, prin care Gherasimova Marina a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivând că instanța de apel a făcut trimitere la probe, care nu au fost cercetate în ședința de judecată în conformitate cu art. 336 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, prin ce a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Însă prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2014, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel din 20 septembrie 2013, prin care a fost admis apelul inculpatului și dispusă achitarea acestuia.

Mai mult, instanța de apel în procesul de judecare a cauzei a ținut cont de indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a adoptat o hotărâre legală respectând drepturile participanților la proces și normele procesual penale.

Cu referire la argumentul inculpatului prin care se susține că, instanța de apel pe baza aceluiași probe, a pronunțat o hotărâre prin care a înăsprit măsura de pedeapsă, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a reținut că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 16, 79 alin. (3) Cod penal, nu a argumentat aplicarea art. 79 Cod penal, fără a stabili și indica care circumstanțe legate de personalitatea inculpatului se consideră excepționale și oferă posibilitatea de a aplica art. 79 Cod penal, or circumstanțele la care s-a făcut trimitere în sentință sunt circumstanțe atenuante și împrejurări care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de rolul vinovatului, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de contribuirea acestuia la descoperirea infracțiunii, de personalitatea acestuia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414 – 419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurent prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, art. 6 CțEDO, nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul

rejudicării cauzei și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Gherasimova Marina XXXXXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2017.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Nadejda Toma

Ion Guzun